бах. Нині театр виготовляє п'єсу молодого українського драматурга Цимбала «Заповіт пана Ралка». Проте чи відкриє він нею сезон невідомо. Імовірніше на відкриття піде одна із старих постав. Крім цього в репертуарі «Березоля» п'єси Куліша «Закут» і «Патетична соната», «Диктатура» Микитенка, «Чотири Чемберлени» (ревю) і низка постав минулого сезону. Ранками на свята йтимуть класичні п'єси.

«Радянський театр», ч. 2-3. — Харків, 1929, стор. 57. Уривок.

«БЕРЕЗІЛЬ» ПРО НАСТУПНИЙ СЕЗОН

ІНТЕРВ'Ю ХУД. КЕРІВНИКА ТЕАТРУ «БЕРЕЗІЛЬ», НАР. АРТ. Л. КУРБАСА ДЛЯ «ЛІТ. ГАЗЕТИ»

У своєму інтерв'ю Лесь Курбас говорить, що має в пляні в наступному сезоні в трьох напрямках — показати класиків, працювати над створенням української естради й театру малих форм та новим українським репертуаром. Зокрема він хотів би закінчити працю над «Миною Мазайлом» М. Куліша.

— З Києва березільці їдуть на ґастролі до Одеси, де гратимуть до 1 липня. Відпочинок, а там, з 15 серпня, починаємо підготовчу роботу до сезону.

Наступного сезону театр має поставити собі завдання — вирівняти принципіяльний фронт по художньо-ідеологічній лінії розмежуванням своєї програмової роботи від роботи чисто культурницької. Майбутнього сезону демонструватимемо класиків, що йшли в нас поруч з іншими виставами й таким чином, замазували виразність мистецького обличчя театру, — тільки ранковими виставами, навіть прем'єри — і ті підуть тільки ранком. Отже, та частина нашої роботи, що має за мету дати змогу широким масам робітництва і шкільної молоді познайомитися з досягненнями буржуазної і передбуржуазної культури, виділяється, як специфічна робота театру, що, додаючи риси до його культурно-громадського обличчя, не робитиме з театру, як такого, книжечки з картинками всіх епох.

Друга робота, що попутно «Березіль» почав робити цього року, тобто підготовча робота до створення української естради й театру малих форм («Алло на хвилі 477»), буде віднесена також неначе поза дужки нашої програмової

роботи. Для неї буде призначено теж особливий день на тижні — вівторок. В ніякі інші дні робота цього порядку не буде демонструватися.

Решту вистав буде присвячено виключно роботі програмовій.

Ми відкрили сезон п'єсою «Мина Мазайло» в закінченому вигляді тому, що прем'єра «Майзала», показана зараз у зв'язку із закінченням сезону, подана передчасно і є, в великій мірі, тільки схемою майбутньої вистави.

Я думаю над цією п'єсою попрацювати тому, що вважаю її з громадсько-політичного боку за дуже потрібну, а з художнього — за надзвичайно цінну.

Нова редакція «Малахія», що її побачив Київ, буде в нашому репертуарі майбутнього сезону новинкою для Харкова.

Щодо нових п'єс: за винятком нової п'єси Куліша «Будинок No. 13», що буде закінчена ще цього літа, ми маємо обіцяну п'єсу з шахтарського життя Дніпровського і, крім того, на спеціяльне завдання ми замовили п'єсу Семенкові.

В портфелі є п'єса нового українського драматурга Цимбала «Заповіт пана Ралка», крім того, досягнуто з тов. Ярошенком принципової згоди про отримання його нової драматичної роботи «Дон Кіхот».

З клясиків силами молоді — режисерської й акторської — за допомогою студії «Березоля», підуть, як сказано раніш, ранковими виставами з новинок такі п'єси: «Отелло» і «Ромео» Шекспіра й одна з комедій Мольєра.

Для вівтірків намічено нову програму — ревю, що, можливо, серед року один раз буде змінена.

* * *

— Ви питаєте, чи є зв'язок театру з письменницькою громадськістю? Так, є. Ми живемо в дуже близькому й діяльному контакті з письменниками. Так і мусить бути в такому живому центрі, як Харків.

Щодо робочого контакту по лінії участи письменників у будівництві театру, то ми ввесь час втягуємо їх, в міру потреби, — декого частіше, декого рідше, а тов. Йогансен працює в нас як літературний фахівець і завідувач літературної частини.

«Літературна газета», ч. 12 (54). — Київ, 1929, 15 травня.